

Uitspraak inzake het beroep van Van Stigt Thans van 20 december 2012 tegen de uitspraak van de Protestcommissie KNDB van 13 december 2012 betreffende de wedstrijd Van Stigt Thans 3 – Micone 2

Samenstelling van de Commissie van Beroep van de KNDB (CvB) bij de behandeling:
W.H. Drost, M.A. Everloo en F. Fennema

Relevante stukken

- Protest Micone d.d. 19 november 2012
- Uitspraak Protestcommissie KNDB d.d. 13 december 2012
- Beroep Van Stigt Thans d.d. 20 december 2012, inclusief aanvullende email
- Telefonische informatie van E. Davelaar, wedstrijd coördinator KNDB
- Informatie per email van de Protestcommissie op vragen van de CvB
- Informatie per email van Micone op vragen van de CvB
- Wedstrijdvoorwaarden Nationale Competitie 2012-2013

Ontvankelijkheid

De CvB heeft vastgesteld dat het beroepschrift voldoet aan de vormvereisten als genoemd in artikel 42 en 43 Spel- en Wedstrijdreglement KNDB (SWR). Het beroep wordt als zodanig ontvankelijk verklaard en in behandeling genomen.

Door CvB vastgestelde feiten

- Op 10 november 2012 wordt de wedstrijd Van Stigt Thans 3 – Micone 2 gespeeld. Gelijktijdig vindt ook de wedstrijd Van Stigt Thans 2 – Micone 1 plaats.
- Op weg naar de speelzaal komen 2 auto's met spelers van Micone in een file terecht, die het gevolg is van een aanrijding. Een van de auto's arriveert ongeveer een half uur na het aanvangstijdstip, de andere auto anderhalf uur na het aanvangstijdstip. Het verschil wordt mede verklaard doordat de tweede auto niet de snelste route naar de speelzaal nam.
- Op basis van verklaringen en nieuwsbronnen is vastgesteld dat de vertraging als gevolg van de file ongeveer een uur tot een uur en een kwartier is geweest.
- Een uur na het aanvangstijdstip verklaart de arbiter M. Broek op grond van artikel 12.2 van het Spel- en Wedstrijdreglement (SWR) de partijen van de niet aanwezige Micone spelers (3 spelers van Micone 2 en een van Micone 1) verloren.
- In de dagen na de wedstrijd is er contact tussen Micone en de competitieleider E. Davelaar. Alhoewel de competitieleider aangeeft dat er naar zijn mening sprake is van overmacht, maakt hij geen gebruik van de in de Wedstrijdvoorwaarden voor de Nationale Competitie vastgelegde mogelijkheid om de partijen opnieuw vast te stellen, maar verwijst Micone door naar de Protestcommissie van de KNDB (PC).
- Micone dient vervolgens op 19 november 2012 een protest in tegen de reglementaire nederlagen van de drie spelers van Micone 2, tegen de reglementaire nederlaag van de speler van Micone 1 wordt geen protest aangetekend.
- Op 13 december 2012 wijst de PC het protest toe.

Het beroep

- Op 20 december 2012 tekent Van Stigt Thans beroep aan tegen de uitspraak van de PC. Het beroep kent drie gronden te weten twee procedurele en een inhoudelijke:
 - Naar mening van Van Stigt Thans is het protest te laat ingediend. Conform artikel 42.4 SWR dient binnen een week na de wedstrijddag protest aangetekend te worden. De PC kan deze termijn verlengen als later relevante feiten bekend zijn geworden, maar daar is volgens Van Stigt Thans geen sprake van.

- Op grond van artikel 42.10 dient een uitspraak van de PC met redenen omkleed te zijn. Volgens Van Stigt Thans voldoet de uitspraak van de PC hier niet aan.
- Naar mening van Van Stigt Thans heeft de arbiter bij de wedstrijd juist gehandeld en is er geen reden om een beroep op overmacht toe te kennen.

Overwegingen

Tijdigheid protest

- Op 10 november 2012 is er telefonisch contact tussen Micone en competitieleider E. Davelaar. De competitieleider geeft hierin aan dat hij het eens is met het beroep op overmacht, maar dat hij het nog wel wil bespreken met de wedstrijdcommissie.
- Op 14 november 2012 meldt de competitieleider aan Micone dat hij de partijen toch niet opnieuw vaststelt, maar verwijst hij Micone naar de PC.
- Naar mening van de PC richt het protest zich mede op dit handelen van de competitieleider en is het protest dus tijdig ingediend.
- Daarnaast overweegt de CvB dat deze mededeling van de competitieleider een nieuw relevant feit is. Micone mocht er tot dat moment vanuit gaan dat een protest niet noodzakelijk was. Het met enkele dagen verlengen van de termijn voor een protest (met name voor wat betreft het handelen van de arbiter) is daarom naar de mening van de CvB alleszins redelijk.
- De CvB wijst het beroep op dit punt dan ook af.

Uitspraak voldoet niet aan artikel 42.10 SWR

- In artikel 42.10 van het SWR is vastgelegd dat een uitspraak van de PC met redenen omkleed dient te zijn.
- De CvB constateert dat het SWR geen nadere eisen stelt aan de vorm en inhoud hiervan. Naar mening van de CvB is het van belang dat voldoende duidelijk is waar de PC haar uitspraak op baseert, zodat betrokken partijen voldoende informatie hebben om een eventueel beroep tegen de uitspraak te kunnen doen.
- In een bij de uitspraak gevoegd advies, dat niet los te zien is van de uitspraak, geeft de PC aan op welke gronden ze tot haar uitspraak is gekomen.
- Het beroep van Van Stigt Thans gaat uitgebreid in op deze door de PC aangegeven grond voor haar uitspraak. De uitspraak bevatte blijkbaar voldoende informatie om een gericht beroep in te kunnen stellen.
- Alhoewel het volgens de CvB te prefereren zou zijn dat de PC haar overwegingen expliciet in de uitspraak zou opnemen in plaats van in een bijgevoegd advies, is er op basis van bovenstaande overwegingen naar oordeel van de CvB geen strijdigheid met artikel 42.10.
- De CvB wijst het beroep op dit punt dan ook af.

Er was geen sprake van overmacht

- In de toelichting op haar uitspraak verwijst de PC naar de wedstrijd PWG – PSV, waar diverse spelers van PSV (minder dan een uur) te laat kwamen als gevolg van dezelfde file en waar na overleg met de competitieleider werd besloten om dit als overmacht te zien. Omdat naar de mening van de PC gelijke gevallen gelijk behandeld dienen te worden, mocht er in redelijkheid van uitgegaan worden dat dat bij de wedstrijd Van Stigt Thans 3 – Micone 2 ook zou gebeuren.
- Het beroep van Van Stigt Thans richt zich kort gezegd op de volgende aspecten:
 - De arbiter bij Van Stigt Thans 3 – Micone 2 heeft conform het reglement gehandeld. Dat bij een andere wedstrijd anders, en volgens Van Stigt Thans onjuist, werd gehandeld kan geen grond zijn voor het toekennen van het protest.
 - De arbiter was en kon niet op de hoogte zijn van de situatie bij PWG – PSV en eenheid van handelen was hierdoor sowieso niet mogelijk.
- De CvB is het eens met de PC dat het wenselijk is om gelijke gevallen gelijk te behandelen, maar er moet dan wel sprake zijn van handelen conform de in de wedstrijdvoorwaarden vastgelegde regels, op basis van relevante jurisprudentie. Het feit dat de arbiter bij PWG -

- PSV, nadat er overleg met de competitieleider had plaatsgevonden, de overmacht erkende, betekent niet automatisch dat er sprake is van jurisprudentie die ook van toepassing is op andere gevallen. Pas als er door de PC, de CvB of de Spelregelcommissie is vastgesteld dat er juist gehandeld is, ontstaat er jurisprudentie die toegepast dient te worden bij gelijke gevallen.
- Zelfs als vastgesteld was dat er bij PWG – PSV terecht tot erkenning van de overmacht was besloten, wat door de CvB niet onderzocht is, dan zou het als jurisprudentie slechts van toepassing zijn op gevallen waarbij de feiten en omstandigheden vergelijkbaar zijn. Dit is volgens de CvB hier niet het geval:
 - Bij Van Stigt Thans 3 – Micone 2 kwamen er spelers meer dan een uur te laat, terwijl dit bij PWG – PSV niet het geval was. In de wedstrijdvoorwaarden wordt een nadrukkelijk onderscheid gemaakt tussen deze situaties.
 - Van nog groter belang is dat bij Van Stigt Thans 3 – Micone 2 er bijzondere bijkomende omstandigheden waren: twee auto's die in dezelfde file hebben gestaan, arriveerden met een uur tijdsverschil bij de speelzaal. Het te laat komen van de tweede auto kende meer oorzaken dan de file, waarmee de feiten en omstandigheden significant verschillen met die bij de wedstrijd PWG – PSV.
 - De CvB concludeert anders dan de PC dat het handelen bij PWG – PSV niet de basis dient te zijn voor het bepalen of er bij Van Stigt Thans 3 – Micone 2 sprake was van overmacht, maar is het met de indiener van het beroep eens dat dit specifiek voor deze zaak bepaald dient te worden op basis van de voor deze wedstrijd van toepassing zijnde wedstrijdvoorwaarden.

Vaststelling door de CvB of er sprake was van overmacht

- Van Stigt Thans voert in haar beroep jurisprudentie aan die de stelling dat er geen sprake was van overmacht dient te onderbouwen. De CvB oordeelt echter dat de aangehaalde zaken hier niet van toepassing zijn:
 - Krommenie – Den Haag van 15 oktober 1994 geeft geen toepasbare jurisprudentie, omdat sindsdien de wedstrijdvoorwaarden op het punt van overmacht zijn gewijzigd.
 - Heijmans Excelsior- DC Fryslân van 3 oktober 2009 geeft geen toepasbare jurisprudentie omdat toen sprake was van vertraging door aangekondigde werkzaamheden en niet van een niet te voorzien ongeluk.
- De CvB zal haar oordeel dan ook baseren op de van toepassing zijnde wedstrijdvoorwaarden. De relevante voorwaarden zijn vastgelegd in de wedstrijdvoorwaarden behorend bij de Nationale Competitie. Hierin worden twee grondslagen voor overmacht genoemd bij gebruik van eigen vervoer:
 - “Een ongeluk met persoonlijk letsel.”
 - “Als zich een andere uitzonderlijke gebeurtenis voordoet die naar algemeen gevoel erkenning als overmacht zou rechtvaardigen, heeft de arbiter overigens het recht om ook dan tot overmacht te besluiten (artikel 44 SWR).”
- Uit de formuleringen blijkt dat er restrictief omgegaan dient te worden met toekenning van overmacht bij eigen vervoer. Uit de eerste grondslag blijkt dat betrokken raken bij een ongeluk op zich onvoldoende grond is voor een beroep op overmacht, pas als een speler letsel oploopt dient de arbiter het beroep te aanvaarden. Ook de tweede meer algemene grondslag is beperkend geformuleerd: er moet sprake zijn van een “uitzonderlijke gebeurtenis” en van “algemeen gevoel” oftewel er kan feitelijk geen discussie zijn of er wel of geen sprake is van overmacht.
- De CvB constateert dat de gebeurtenis die tot de vertraging leidde geen uitzonderlijke gebeurtenis is. Dergelijke aanrijdingen met relatief beperkte gevolgen (een file van circa een uur) komen op autosnelwegen veelvuldig voor.
- Daarenboven ontstaat pas een algemeen gevoel van erkenning van overmacht als het evident is dat de gebeurtenis heeft geleid tot een dermate ernstige vertraging, dat, ondanks het in acht nemen van voldoende marge en een goede routevoorbereiding, het redelijkerwijs onmogelijk was om tijdig (in dit geval minder dan een uur na het aanvangstijdstip) in de speelzaal te arriveren. Op basis van de feiten constateert de CvB dat de spelers nooit meer dan een uur te

laat waren gearriveerd als er voldoende marge was ingebouwd en als de snelste route was gekozen.

- De CvB concludeert op basis van het bovenstaande dat het meer dan een uur te laat komen van drie spelers van Micone 2 niet het gevolg was van overmacht en dat de arbiter de partijen voor deze spelers terecht verloren heeft verklaard.

Uitspraak

De CvB kent het beroep toe en verklaart de partijen van de drie spelers van Micone 2, die meer dan een uur te laat arriveerden in de speelzaal, reglementair verloren voor hen.

Namens de CvB,

W.H. Drost
Amsterdam, 17 januari 2013